

Κατὰ τοὺς ἀγρίους ὁ πατὴρ δημιουργεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου, ἡ δὲ μήτηρ πλάττει τὸ σῶμα.

Μετὰ ταῦτα εἰσελθούσα ἡ μήτηρ παραλαμβάνει τὸ παιδίον αὐτῆς· διότι τοῦ λοιποῦ εἰς μόνον αὐτὴν ἀνήκει κατακλίνασα δὲ αὐτὸ εἰς τὴν κοιτίδα ἐκ ζῦλου ἐλαφροτάτου κατεσκευασμένην, ὡς στρώμα δὲ βρόνον καὶ γάουον φέρουσαν περιτυλίσει αὐτὴν διὰ δύο ταινιῶν δέρματος· μαλακοῦ στηρίζουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ στεφάνῃ· ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐκταίνει λεπτόν κάλυμμα ἐπισκιάζον τὸ παιδίον, ἀποσοβοῦν δὲ ἐξ αὐτοῦ τὰ ἔντομα.

Πόσον διαφέρουσι καὶ τὰ παιδιά αὐτὰ τῶν ἀγρίων! Ἄμα ἀρχίσωσι νὰ ἔρπωσι καὶ νὰ κυλιῶνται ὅπως οὖν μένουσιν ἐλεύθερα, τρέχουσιν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὰ δάση, βυθίζονται εἰς τὸν βόρβορον καὶ τὴν χιόνα· οὐ τῶ δὲ γίνονται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων δυσπαθῆ καὶ εὐκίνητα. Μετὰ ταῦτα ἐξασκοῦνται εἰς τὸ τόξον, καὶ εἰς τὴν πάλην, ὅπου ἔχουσι τόσον πείσμα, ὥστε κινδυνεύουσιν ἐνίοτε νὰ φρονεῦσιν ἂν δὲν τὰ χωρίζωσιν ἄλλοι. Οἱ γονεῖς διδάσκουσιν αὐτὰ κανόνας τινὰς ἠθικῆς· καὶ φιλοτιμίας ἐπισχυμένους διὰ παραδειγμάτων. Συνδέονται δὲ συνήθως μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν διὰ σταθερᾶς καὶ ἀληθοῦς ἀγάπης διαμενούσης μέχρι θανάτου. Συμπλεκόμενα διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν βραχιόνων πολλὰ παιδιά, ὡς καὶ κοράσια, κρατοῦσιν ἐπ' αὐτῶν καίοντας ἀνθρακας διὰ νὰ ἴδωσι τίς πρῶτος θέλει τοὺς ἀποτιναῖει.

Ἀπ' ἀρχῆς φέρουσι εοδαρόν τινα καὶ εὐγενῆ χαρακτῆρα ἀνεξαρτησίας καὶ σπουδαιότητος. Οὐδαμῶς ἀκούεται, ὅταν παιζῶσιν, ὁ θόρυβος καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν παιδιῶν. Τρέχουσι μὲν καὶ πηδῶσι παίζοντα ὡς αἱ δορκάδες, ἀλλὰ καὶ εἰσιπῶσιν ὡς τὰ ζῶα ταῦτα. Ἐν ᾧ ἐνησμενιζόμεν νὰ θλίπω, λέγει ὁ Σατωβριάνδ, στίφος τοιούτων παιδιῶν παιζόντων, ἔν αὐτῶν ἐπταετῆς ἦδη τοῦλάχιστον ἀποσπώμενον ἐκ τῶν συντρόφων του ἤρχετο νὰ θηλάσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός του, ἔπειτα δὲ ἐπέστρεφε πάλιν εἰς τὸν τόπον τῶν συνηλικιωτῶν του!

Τι παράδοξον ἀκουσμα! τὰ παιδιά τῶν ἀγρίων οὐδέποτε ἀπογαλακτίζονται βιαίως· ἀπ' οὗ δὲ κορεσθῶσιν ἐκ τῶν ἄλλων φαγητῶν ἀδείαζουσι καὶ τὸν μαστὸν τῶν μητέρων, ὡς τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον πίνουмен κατὰ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου· Οὕτω λιμώτοντος ἐνίοτε ὄλου τοῦ ἔθνους, αὐτὰ εὐρίσκουσιν εἰς εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μητέρων πηγὴν ζωῆς. Δι' αὐτὸ τὸ ἀλλόκοτον ἔθος ἴσως ἡ Ἀμερικανικὴ φυλὴ δὲν ἐπολλαπλασιασθῆ ὅσον τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη.

Πολλάκις τὸ παιδίον προσκαλούμενον παρὰ τοῦ πατρὸς ἀποκρίνεται μὲν καλῶς, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ τὸ αὐτὸ ἔργον. Ὄταν ὁμοῦ γέρων τις, μάλιστα δὲ ἡ μήτηρ, ἀπαγορεύσῃ εἰς αὐτὸ τινα πράξιν, ἢ τὸ προσκαλίσῃ ἐλκύουσα διὰ θωπευτικοῦ τινος ὀνόματος, ἀδύνατον νὰ ἀπειθήσῃ· Τοσοῦτον συνειθίζουσιν οἱ ἄγριοι ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων νὰ σβῶνται τὰ πρεσβεῖα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ πρὸς τὴν μητέρα παρακοῆ θεωρεῖται ὡς φρικτὸν ἐγκλήμα· ὁ δὲ πατὴρ τιμᾶται καθόσον προβαίνει κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ γίνεται ἐκ φύσεως

σεβασμιώτερος. Οὐδέποτε τὰ παιδιά τιμωροῦνται, κῶς· παρ' ἡμῖν, οὐτ' ἐπαπειλοῦνται, ἀλλὰ προτρέπονται μόνον καὶ νουθετοῦνται.

Ὄταν τὸ ἴθαγενὲς τῆς Ἀμερικῆς τέκνον αἰσθάνηται κλίσει εἰς τὴν αἰεΐαν, τὸ κυνήγιον, τὸν πόλεμον, ἢ τὴν πολιτικὴν, μιμείται καὶ ἐπιτηδεύεται ὅσας βίβει ἐξασκοῦντα τὸν πατέρα τέχνας· μανθάνει νὰ σφύρατῃ λέμβον, νὰ πλέκῃ δίχτυον, νὰ τείνῃ τὸ τόξον, νὰ ἐκपुरεῦσῃ τὸ πυροβόλον, νὰ μεταχειρίζεται τὸ βόταλον, νὰ κόπῃ τὸ δένδρον, νὰ κτίσῃ τὴν καλύβην.

Τὰ κοράσια ἔχουσι τὴν αὐτὴν καὶ ταῦτα ἐλευθερίαν· διότι καὶ αὐτὰ πράττουσιν ὅ, τι θέλουσιν· ἀλλὰ διαμένουσι πλείτερον χρόνον μετὰ τῶν μητέρων, ὅστινες τὰ διδάσκουσι τὰ οἰκονομικὰ ἔργα. Ἐὰν νεάνης τις ἀτακτῆσθ ὅπως δῆποτε, ἢ ἀσχημονήσῃ, ἡ μήτηρ ἀρκεῖται ἀντὶ πάσης ἄλλης ποιῆς νὰ βρανίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς διὰ τινῶν βραμιῶν ὕδατος· ἄλλοτε δὲ κλαίουσα φθάνει εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἅμα εἶπη εἰς αὐτὴν «μὲ ἀτιμάζεις.» Σπανίως δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιτίμησις ἀποτυγχάνει τοῦ ποθομένου ἀποτελέσματος.

Τοιοῦτοι παριστάνονται οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς παρὰ πάντων τῶν περιηγητῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἱεραποστόλων Dubbon, Lafiteaux, Rasles, Marquette καὶ διαφιρόντως τοῦ Charlevoix διαβιώσαντων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀμαθῆς ἐδαφῆς καὶ προληπτικοῦ καὶ δεισιδαίμονος, ἀλλ' εὐφρεῖς ὁμιλοῦμενος καὶ δίκαιοι καὶ ὀλιγαρκεῖς, καὶ σκληραγωγικοί, προσεῖ· δὲ ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ γονεῖς καὶ εὐνοῖαι καὶ φίλοι· ἔσως μάλιστα καὶ τὰ πρὸς τινὰς αὐτῶν ἀποδιδόμενα ἐλαττώματα, ἢ εἰδεινώθησαν εἰς ὑπερβολὴν, ἢ καὶ αὐτόχρημα ἐπλάσθησαν παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος, εἴτε διὰ νὰ δικαιολογηθῶσιν ἀποτυγχάνοντες τοῦ προσηλυτικοῦ σκοποῦ τῶν, εἴτε διὰ νὰ αὐξήσωσι τὴν ἀξίαν τοῦ κατορθώματός των ἐπιτυγχάνοντες αὐτοῦ ἐν μέρει. Ἐμεῖς δὲ ὀνομάζομεν αὐτοὺς ἀγρίους οὐχὶ διότι ὑπάρχουσι πραγματικῶς ὅποιοι λέγονται· ἀλλ' ἐπειδὴ διαφέρουσιν ἡμῶν κατὰ τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα καὶ τὴν διαίταν. Τοῦτο συλλογισμένοι ποιεῖ οἱ τε Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεκάλουν βαρβάρους πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἄλλους.

Ἐπειτα οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς διεφθάρησαν κυρίως μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν εἰς τὴν πατρίδα των. Διὰ τοῦτο ὡς πεπεισμένοι περὶ τοῦ κινδύνου τῆς ἐπιμιξείας ταύτης ὑποβλέπουσι πάντοτε ὡς ἐπιβούλους τὰς φιλοφρονήσεις καὶ ὑποσχέσεις τῶν ἐπηλύδων τούτων γειτόνων, περιορίζονται δὲ μόνον εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων τῆς χώρας των (1)

Ἀπατώμεθα λοιπὸν κρίνοντες μονομερῶς, ἢ ἀπολύτως τοὺς αὐτόχθονας τῆς Ἀμερικῆς· ἐπειδὴ αὐτοὶ διατελοῦσιν εὐτυχεῖς, πρῶτον διότι σπουδαίως τὸ νομίζουσι· δεύτερον διότι ἀπολαύουσι τοῦ πολυτιμοτάτου τῶν ἀγαθῶν, τῆς ἀνεξαρτησίας· τρίτον διότι οὐτ' ἐπιθυμοῦσι κἄν νὰ γνωρίσωσιν ἄλλα ἀγαθὰ.

(1) Κυρίως τῶν γουναρικῶν.